

6.18

Všechno zvládnou, když sílu mi dáváš

T: D. Hejbal
N: H. Karasová

Jsem ma-lý a sám a ne-spo-čí-tám,
ko-lik je hvězd ve ves-mí-ru, a
přes-to mě znáš a ne-od-mí-táš můj
ne-klid, mou tou-hu a ví-ru. Můj
ži-vot pro-mě-ní tvé u-jiš-tě-ní, že
s Te-bou všech-no mož-ným se stá-vá. Jsem
ta-dy a smím být o-bra-zem tvým. Všechno
zvlád-nu, když sí-lu mi dá-váš.

2. Znam hojnost i hlad, znám výšku i pád,
radost i námahu práce.
Znam bolest i smích a ve službách tvých
víc získávám, než můžu ztrácet.
Můj čas je časem tvým, jsem šťasten, že smím
být tam, kde blízkým se stáváš.
Jsi všechno, co mám, můj přítel, můj Pán.
Všechno zvládnou, když sílu mi dáváš.
3. Život není co chcem, někdy bloudíme v něm
a láska se slovem jen stává.
Stokrát padnout a vstát, věřit, doufat, mít rád.
Je to moc, když už nic nezůstává?
Co vůbec ještě mám, když cítím se sám,
sám v davu, nikdo mě nepotkává.
právě tehdy jsi blíž, ty mě neopustíš,
všechno zvládnou, když sílu mi dáváš.
4. Dík, že mě máš rád, nemusím se bát,
že nestačím na tvoje plány,
za trpělivost, že nemáš mě dost
když já jsem to, kdo se ti brání.
Dík za odpuštění, Boží pohlazení.
Proč tu jsme, co od nás očekáváš?
I když o sebe sám zakopávám,
všechno zvládnou, když sílu mi dáváš.
5. Až se naplní čas, až řekne tvůj hlas
kdo rozum měl a kdo byl blázen,
kdo našel svůj cíl, kdo zbytečně žil,
nechci mít strach, jenom bázeň.
V té chvíli, Pane můj, blízko mne stůj
jako teď vedle mne stáváš.
S tebou oslavený smrtí ke vzkříšení,
i to zvládnou, když sílu mi dáváš.